

nacht; 5. Wir wollen man Frieden machen; op. 6. „Drei Lieder“, ofiarowane pannie Ewelinie Voigt: 1. „Wenn die Narcissel schane durchs Moos“ z Szekspira; 2. O war mein Lieb der Fliederbusch“ Roberta Burnsa, 3. Im Hirn spukt mir ein Marchen wunderfein“ (Heinego); op. 11 „Drei Lieder“ z niemieckim i polskim tekstem, ofiarowane Władysławowi Żeleńskiemu: 1. Zur Guitarre „Bursche, lass des Liedes Ton“ Guenthera Walinga; 2. Sage, warst du Frueher nicht eine Rose“ Richarda Leandra; 3. Lied des Maedchen von Taman „Auf gewaltigen Wogen dort“. Michała Lermontowa; op. 13 „Aus Italien“ z niemieckim i polskim tekstem, trzy pieśni. 1. Wen durch die Piazzetta“ Thomasa Morrego; 2. „Du schoenes Fischermaedchen“ Heinego; 3. Barcarole „O Komm in mein Schiffchen“ Augusta Kopisch. op. 18 „Drei Lieder“ do słów Asnyka z niemieckim i polskim tekstem: 1. Die verzauberta Kaenigstochter; 2. Weisses Raesslein, traenes Roesslein, (wydanie na głos wysoki i niższy); 3. Alle Lieder, die ich singe. Jan Fiszer w Warszawie w 1899 r. wydał barkarolę op. 13 Nr. 3 na sopran i mezzo — sopran, Gebethner i Wolf wydał op. 1 Nr. 3 „Dziewczę z buzią jak malina“, ofiarowane Józefie Szlezzygierównie do śpiewu i na fortepian w układzie F. Spindlera (op. 344). Gubrynowicz i Schmidt we Lwowie wydał op. 30 „Z teki wędrowca“, sześć pieśni, ofiarowanych Marii z Lewickich Mayerowej: 1. „Rój gwiazd“, walce. 2. „Czarne oczki“, krakowiak; 3. „Po dachu skacze“. polka; 4. „Ten wdzięk“ bolero; 5. „Nie wiem nic“, walce; 6. „Ptaszyno ma“, schergino. Dalej ta firma wydała jeszcze: 4 pieśni ludowe włoskie na głos średni: 1. Ukrywać się nie przyda (Volicki Stell); 2. Serce — (Das Herz — Il cuore); 3. Serenada sycylijska Sicilianisches Staendchen, Serenata Siciliana); 4. Dziewczę z Sorentu (Maedchen von Sorento). Echo Muzyczne, Teatralne i Artystyczne“ w swych dodatkach muzycznych drukowało „Kiedy narcyzy główki swe“ (Nr. 273), „O gdybyś była kwieciem bzu“ (1890 Nr. 335); „Piękna rybaczka z Heinego, op. 30 „Z teki wędrowca“. sześć pieśni za pozwoleniem wydawcy Gubrynowicza i Schmidta przedrukowało U. K. S. Jakubowskiegowe Lwowie: „Trzy pieśni“ op. 20, z tych: 1. „Gdybym był młodszy“ Asnyka, wyszły 2 wydania — niższe i wyższe; 2. „A więc kochaj“ Narcyzy Żmichowskiej; 3. „Tęsknota“ Marii Konopnickiej op. 25 Nr. 1 „Wracaj“; 2 „Zima“ krakowiak; 3. „Serenada“. U Jakubowskiego i Zadurówicza op. 26 „Z jesieni“ ofiarowane Stanisławowi Niewiadomskiemu: 1. Pierzchnęły, zniknęły; 2. O gdybym w niedoli tej ; 3. Jest sobie kosiarz, wreszcie „Ave Maria“. U Antoniego Piwarskiego w Krakowie „Cicha śmierci zejdz“ z Szekspira, ofiarowane Marii z Lewickich Mayerowej, i „O zmroku“ T. Mianowskiego. E. Wende w Warszawie wydał Barkarolę op. 13 Nr. 3, która doczekała się też układu na orkiestrę salonową (patrz Katalog F. Grąbczewskiego). Lwowskie „Wiadomości Artystyczne“ wydały do słów K. Brzozowskiego „Piosnkę wędrowca“ i „Serenadę“ op. 29. Najwięcej jednakże swych prac wydawał Gall u S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie; tam wyszły śpiewy „Piosneczka z ogródka“ op. 10 do słów Stanisława Rossowskiego (trzy piosenki); op. 14 Nr. 2 „;Poleciały pieśni moje“ Loli Beeth, ofiarowane, do słów Konopnickiej; op. 15 Nr. 1. „Łzy“ dumka do słów T. Lenartowicza, „Noc“ na mezzo - sopran do słów T. Mianowskiego i „Koniczynka czterolistna“ wiersz K. Mayerowej: „Trzy pieśni“ z dramatu „Eros i Psyche“ J. Żuławskiego (1905); pieśń błędnego rycerza i piosenki Carmeny i Laidy. Dalej „Śpiewka żołnierska“, „Czyś pewna?“, „Piosnka katalońska“ (1908); „Stałem w ogrodzie w pierwszy dzień majowy“ (z tokańskich Rispetti w tłumaczeniu E. Porębowicza); „Tej nocy pod balkonem twego okienka“ sequedilla (z hiszpańskich poezji ludowych w tłumaczeniu E. Porębowicza); „Kiedy byłam maleńka